

Domnul este Păzitorul meu

Versete călăuzitoare: Psalmul 121

În acest psalm deosebit de frumos avem experiențele unui credincios care în mijlocul încercărilor își găsește sprijinul și sursa de ajutor infailibilă în Domnul. Primul verset este o întrebare:

Psalmul 121.1: Îmi ridic ochii spre munți; de unde îmi va veni ajutorul?

Cel temător de Dumnezeu se vede în mijlocul încercărilor și greutăților, însă el își dă seama că el nu are nicio putere în sine însuși pentru a ieși biruitor în împrejurări. El are nevoie de „ajutor”. Sursa cea mai mare a slăbiciunii în timpuri de încercare este deseori sentimentul valorii proprii care ne face să credem că noi am putea scăpa de încercări prin propria putere sau prin propria înțelepciune. Probabil că va trebui să învățăm prin experiențe amare, asemenea lui Petru, că în timpuri de încercare și de ispitire nu avem nici o putere în noi înșine. La orice pas avem nevoie de cineva care să ne ajute, care să ne sprijine în încercări și să ne treacă biruitori prin ele.

Când el observă că are nevoie de ajutor, imediat în sufletul psalmistului se ridică întrebarea: „De unde îmi va veni ajutorul? El este înconjurat de munți, care arată puternici, impozanți și de neclintit. Chiar dacă în lume sunt din aceia care aparent sunt întemeiați tari în putere și sunt inatacabili de vrăjmași – ne putem noi totuși încrede vreunei persoane? Profetul Ieremia ne spune: „Cu adevărat, dezamăgirea vine de la dealuri și de la mulțimea munților. Cu adevărat, în Domnul Dumnezeu nostru este salvarea lui Israel” [Ieremia 3.23]. El observă că el are nevoie de ajutor și că ajutorul de la oameni este fără folos. Cel temător de Dumnezeu se îndreaptă de la creatură la Creator și spune cu bucurie:

Psalmul 121.2: Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

El nu cade înapoi în cunoașterea unei credințe generale, că ajutorul ar fi în Domnul, ci în credința personală simplă el spune: „Ajutorul meu vine de la Domnul”.

În celelalte versete ale psalmului, Duhul lui Dumnezeu răspunde la această credință simplă, prin aceea că El prezintă binecuvântările aceluia care caută ajutor la Domnul. Gândul care se repetă mereu în versetele acestea este purtarea de grijă permanentă a lui Dumnezeu. Cuvântul „păzitor / a păzi” este cuvântul caracteristic din psalmul acesta. Acest cuvânt încurajator se întâlnește de șase ori în ultimele șase versete.

Psalmul 121.3: El nu va îngădui să ți se clatine piciorul ...

1. Sufletul învață mai întâi că dacă el caută ajutor la Domnul, el va rămâne păzit de toate pericolele. În zile în care noi suntem probabil amenințați de pericole venite deodată, unde ești gata să fi părăsit, ce bine este să fim încurajați de versetul „Nu te teme de spaima neașteptată,

Psalmul 121

nici de pustiirea celor răi, când vine; pentru că Domnul va fi încrederea ta și-ți va feri piciorul să fie prins” (Proverbe 3.25,26). Dacă ne luăm privirea de la Domnul și suntem preocupați cu succesul din trecut al răului, probabil că va trebui să spunem ca omul din Psalmul 73.2: „Și pentru mine, puțin a lipsit ca să mi se îndoiaie piciorul și puțin a lipsit să-mi alunece pașii.” Dacă privim la Domnul și ne bucurăm în El, ar trebui să fim în stare să spunem împreună cu Ana: „El păzește picioarele celor sfinți ai Săi ... pentru că nici un om nu va învinge prin putere.”

Drumul pe care mergem este probabil uneori rău, vrăjmașul ni se împotrivesc cu șiretlicul lui, înșelătoriile devin vizibile și greutățile apar – Domnul poate permite toate aceste încercări -, dar este un lucru pe care El nu-l permite: El nu va permite ca picioarele acelor care se încred în El să se abată de pe cărarea care duce la glorie. De aceea cel temător de Dumnezeu poate ca răspuns la cuvântul Domnului „El nu va îngădui să ți se clatine piciorul” să spună cuvintele din psalmul următor: „Picioarele noastre vor sta în porțile tale, Ierusalime!” (Psalmul 122.2). Ultimele cuvinte ale Domnului adresate lui Petru erau: „Urmează-Mă!” El a marcat drumul pentru creștini și dacă noi Îl urmăm, cu ochi îndreptați spre Hristos ca Ajutorul nostru inepuizabil, atunci aceasta ne va conduce în adâncimile gloriei în care El a intrat.

Psalmul 121.3b,4: ... Cel care te păzește nu va dormita. Iată, Cel care păzește pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi.

2. În al doilea rând, cel care privește la Domnul cu credință simplă învață că îngrijirea de care are parte nu va înceta. Un apostol probabil va dormi pe munte în prezența gloriei Sale, prea strălucitoare pentru fire; și apoi va dormi în grădină, în prezența suferințelor Sale, care sunt prea adânci ca să le putem suporta; însă Unul, Cel care este Păzitorul nostru, nici nu va dormita și nici nu va dormi. Un credincios care dă înapoi, ca de exemplu Iona, probabil va „dormi adânc”, chiar dacă Domnul este la lucru, vântul vine, marea urlă, corabia se scufundă și oamenii lumii tremură; însă acolo este Unul care a iubit pe ai Săi, care erau în lume, până la sfârșit cu o dragoste care niciodată nu încetează să poarte grijă de ai Săi în mijlocul tuturor furtunilor vieții.

Psalmul 121.5: Domnul este Cel care te păzește, Domnul este umbra ta pe mâna ta dreaptă.

3. Dacă dumneavoastră căutați ajutor la Domnul, sufletul va fi sigur că ajutorul Domnului este întotdeauna prezent. Un prieten la dreapta noastră este un prieten alături de noi, la care întotdeauna ne putem adresa. Așa poate David să spună: „Am pus întotdeauna pe Domnul înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, nu mă voi clătina” [Psalmul 16.8]. În timp ce omul rău, încrezându-se în sine însuși, spune: „Nu mă voi clătina”, totuși el va ajunge sub judecata Domnului, cel care se teme de Dumnezeu, încrezându-se în Domnul de la dreapta lui, spune: „Nu mă voi clătina”. În afară de aceasta el poate spune aceasta cu deplină încredere, pentru că Domnul spune: „Nicidecum nu te voi lăsa și cu nici un chip nu te voi părăsi”, așa că noi putem spune cu îndrăzneală: „Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme: ce-mi va face omul?” (Evrei 13.5,6). Ce bine este să se cunoască că alături de mine este un Prieten, căruia

mă pot adresa – Unul care posedă toată înțelepciunea, ca să mă conducă în fiecare din greutățile mele, are toată puterea, ca să învingă orice împotrivire, are toată compasiunea în fiecare suferință și tot harul pentru orice slăbiciune și îndurare pentru orice stare de nevoie.

Psalmul 121.6: Soarele nu te va bate ziua, nici luna noaptea.

4. Credinciosul care caută ajutor la Domnul este sigur că el va fi păzit în orice timp. Într-o lume a națiunilor conducătoare aflate în război trebuie permanent să ne așteptăm la pericole, „ziua” și „noaptea”. Domnul nu spune credinciosului: „Nu vei avea parte de această groază”, ci El spune: „Dacă tu Mă faci locul tău de scăpare și îți pui încrederea în Mine, «nu te vei teme de groaza nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de pieirea care pustiește în plină zi»” (Psalmul 91.5,6).

Psalmul 121.7: Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

5. Credinciosul, care caută ajutor la Domnul, va fi păzit de orice rău. Într-un timp în care lumea, ca în zilele lui Noe, este tot mai mult caracterizată prin stricăciune și brutalitate, răul are forme diferite. Scriptura vorbește despre gânduri rele, cuvinte rele, fapte rele și acțiuni rele. Creștinul, binecuvântat cu tot felul de binecuvântări spirituale în locurile cerești, va avea în mod deosebit a face cu „puterile spirituale ale răutății din locurile cerești”, care acționează pe planul din spate. Cu toate acestea, privind la Domnul, credinciosul va fi în stare „în tăria puterii Sale” să se opună „în zilele rele” oricărui atac al dușmanului și astfel să rămână păzit de rău (Efeseni 6.10-13).

Într-o lume în care noi nu știm ce va aduce ziua de mâine, cât de bine este că despre cel care caută ajutor la Domnul se poate spune: „Nu se va teme de o veste rea; inima lui este tare, încrezându-se în Domnul” (Psalmul 112.7). Apostolul Pavel ne atenționează, că noi trăim într-un timp în care „oameni răi și înșelători vor înainta spre mai rău, ducând în rătăcire și fiind duși în rătăcire” (2 Timotei 3.13). La timpul lui el a trebuit să întâlnească din aceia care i-au făcut „mult rău”, dar încrezându-se în Domnul putea spune: „Domnul mă va scăpa de orice lucrare rea și mă va păstra pentru Împărăția sa cerească” (2 Timotei 4.18).

Psalmul 121.8a: Domnul va păzi ieșirea ta și intrarea ta ...

6. Sufletul, care caută ajutor la Domnul, se poate baza pe purtarea de grijă nepuizabilă a Domnului în toate împrejurările. „Ieșirea” și „intrarea” vorbesc despre împrejurările schimbătoare care caracterizează o lume plină de neliniște. În evangheliile Domnul a putut spune ucenicilor Săi într-o zi: „«Veniți voi înșivă deoparte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin». Pentru că erau mulți care veneau și care plecau și ei nu aveau timp nici să mănânce” (Marcu 6.31). În purtarea Lui de grijă plină de compasiune, Domnul ne va da timp să ne odihnim în afara lumii preocupate; însă aici jos va fi numai un popas de scurtă durată – aceasta ne arată că noi trebuie să intrăm din nou în acțiune. Pentru odihna veșnică trebuie să așteptăm: „Rămâne deci o odihnă de sabbat pentru poporul lui Dumnezeu” (Evrei 4.9). Despre acela care intră în această odihnă binecuvântată citim: „Nu va mai ieși afară nicidecum”

(Apocalipsa 3.12). În timpul intermediar, în munca grea a vieții într-o lume de nevoi, cel care caută ajutor la Domnul se poate baza pe Domnul, care îl va păzi în toate împrejurările vieții.

Psalmul 121.8b: ... de acum și până în veșnicie.

7. În final învățăm că acela, care caută ajutor la Domnul, poate fi sigur că el va fi păzit tot timpul, da, pentru totdeauna. Fără îndoială psalmistul are înaintea privirii lui Împărăția de o mie de ani; creștinul poate face o aplicare mai largă a acestor cuvinte, deoarece el privește la o veșnicie îmbucurătoare, pe care o va petrece pentru totdeauna cu Hristos și ca El în casa Tatălui, unde El S-a dus să pregătească o locuință pentru poporul Său ceresc. Domnul poate spune despre oile Lui: „Eu le dau viața eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna Mea” [Ioan 10.28]. În tabloul frumos din Luca 15, Domnul găsește oaia Lui pierdută, o pune pe umerii Săi și vine acasă. Nimic mai puțin decât căminul Lui se cuvine oilor Sale. Probabil ne mirăm, dar El găsește oile Sale, El le ocrotește în tăria Lui în călătoria lor în timp, și în cele din urmă El va aduce acasă toate oile rătăcite, pentru ca ele să fie „pentru totdeauna la Domnul” (1 Tesaloniceni 4.17).

Deci noi învățăm din acest psalm minunat că noi, dacă ne încredem în Domnul și căutăm ajutor la El, vom vedea:

- El ne va păzi de toate pericolele.
- Purtarea lui de grijă este neîntreruptă.
- Ajutorul Lui este întotdeauna prezent.
- El ne va păzi în toate timpurile
- El ne va păzi de orice rău.
- El ne va păzi în toate împrejurările.
- El ne va păzi pentru totdeauna.